

Arrest

nr. 157 875 van 8 december 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 december 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 november 2014 tot afgifte van een inreisverbod (bijlagen 13sexies). De bestreden inreisverboden werden aan verzoekers betekend op 26 november 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het tussenarrest nr. 156 547 van 17 november 2015 waarbij de debatten worden heropend en de partijen opgeroepen worden om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 3 december 2015 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 november 2010 dienden verzoekers een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 9 maart 2011 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna verkort het CGVS) de vluchtelingenstatus alsook de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 28 juni 2011 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13quinquies – asielzoeker).

Op 13 juli 2011 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 21 september 2011 verklaarde de gemachtigde de voormelde aanvraag van 13 juli 2011 ontvankelijk.

Op 3 januari 2014 verklaarde de gemachtigde de voormelde aanvraag ongegrond.

Op 14 februari 2014 dienden verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, voor de medische problematiek van hun minderjarige zoon.

De ambtenaar-geneesheer evalueerde de ingeroepen medische problematiek in zijn advies van 9 mei 2014.

Op 13 mei 2014 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 14 februari 2014 ontvankelijk doch ongegrond. Tegen deze beslissing diende verzoekers een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 28 mei 2013 dienden verzoekers een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 16 juli 2014 verklaarde de gemachtigde de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, ingediend op 28 mei 2013, onontvankelijk.

Op 16 juli 2014 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Op 6 oktober 2014 dienden verzoekers een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in.

Op 6 november heeft de arts-adviseur een advies verschaft.

Op 12 november 2014 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 6 oktober 2014 onontvankelijk waarbij hij toepassing maakte van artikel 9ter, § 3-5° van de Vreemdelingenwet. Tegen deze beslissing dienden verzoekers een beroep in bij de Raad.

Op 12 november 2014 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Op 12 november 2014 nam de gemachtigde eveneens de beslissing tot afgifte van inreisverboden (bijlagen 13^{sexies}).

Dit is thans de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“De heer

[...]

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 12.11.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 2 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 16.07.2014, betekend op 18.07.2014. Betrokkene toont niet aan dat hij stappen onderneemt om zijn vertrek voor te bereiden."

Dit is thans de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"INREISVERBOD

De mevrouw

[...]

+ minderjarige kinderen:

[...]

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 12.11.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 2 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 16.07.2014, betekend op 18.07.2014. Betrokkene toont niet aan dat zij stappen onderneemt om haar vertrek voor te bereiden."

Bij arrest nr. 156 321 van 10 november 2015 vernietigde de Raad de beslissing van 13 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard.

Bij arrest nr. 156 322 van 10 november 2015 vernietigt de Raad de beslissing van de gemachtigde van 12 november 2014 waarin hij de aanvraag van 6 oktober 2014 onontvankelijk heeft verklaard op grond van artikel 9ter, § 3-5° van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gevolgen van het arrest nr. 156 321 van 10 november 2015

Uit de voorgaande feiten blijkt vooreerst dat de Raad bij arrest nr. 156 321 van 10 november 2015 de beslissing van 13 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, heeft vernietigd.

De Raad gaat er derhalve van uit dat verzoekers terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekers hebben derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Zij hebben op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat zij zich op illegale wijze in het Rijk bevinden op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet zoals blijkt uit de bevelen van 12 november 2014,

noch van inreisverboden die uitdrukkelijk worden gesteund op de bevelen van 12 november 2014 (RvS 26 maart 2015, nr. 11.182 en RvV AV 23 oktober 2013, nr. 112.609).

Daargelaten de vraag of de afgifte van een attest van immatriculatie al dan niet de impliciete intrekking of de opheffing of het verdwijnen van de bestreden inreisverboden tot gevolg heeft, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, de bestreden inreisverboden uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging.

Ter zitting van 3 december 2015 werd de voormelde redenering, zoals eveneens uiteengezet in het voormelde tussenarrest nr. 156547 van 17 november 2015, aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De verweerder stelde zich naar de wijsheid te gedragen, verzoekers sloten zich aan bij de overwegingen van het tussenarrest.

Om al deze redenen kunnen verzoekers gevolgd worden waar zij stellen dat de bestreden inreisverboden *accessoria* zijn van de bestreden bevelen van 12 november 2014. Nu de bevelen uit het rechtsverkeer werden verwijderd omwille van de goede rechtsbedeling op grond van het arrest van de Raad nr. 157 874 van 8 december 2015, moeten ook de inreisverboden uit het rechtsverkeer worden verwijderd daar verzoekers niet gelijktijdig het voorwerp kunnen uitmaken van een attest van immatriculatie enerzijds en van bevelen om het grondgebied te verlaten en inreisverboden anderzijds (RvS 28 augustus 2008, nr. 185.895; RvS 30 september 2009, nr. 196.530; RvS 16 december 2014, nr. 229.575).

3. Korte debatten

Zoals *supra* gesteld is het gepast de inreisverboden uit het rechtsverkeer te verwijderen door een nietigverklaring. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 november 2014 tot afgifte van een inreisverbod (bijlagen 13*sexies*) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES